

TVNETIS VRBIS NOBILISSIMAE TOTIVS AFRICAE, QVÆ LIBYÆ REGIA EST, ET CARTHAGINI PROPINQVA, DVARVM ITEM EIVS ARCIVM, NOVAE

videlicet, cui Gabriel Serbellonius Mediolanensis, & Guletæ, cui Petrus Carrera Hispanus, vterq; nomine Philippi Regis, præest, à Turcis &

Mauris mense Iulio & Augusto, Anno Christi M. D. LXXIV. terra mariq; contra Christianos Sinano Bassa exercitus

*Imperatore, & Occhiale classis Duce, vndiq; magnavi & fortiter obsessarum,
defensarumq; descriptio.*

VNES, ampla & peruetusta ea in Africæ parte ciuitas, quàm Barbariam appellant, post Romani imperij inclinationem, in Saracenorum potestatem deueniens, proprio Rege ornata fuit, qui tum ob longam & diuturnam imperij vetustatem, tum ob eximiam stirpis claritudinem, cæteros Africæ Reges, Tefsinum, Fessanum, & Marochanum auctoritate præcelluit. nam ab hoc sacra & iura omnia alij petebant. Eius regnum atque imperium DCCC. millibus passuum, ab occasu ad orientem extendebatur. Cui cum Muleasses Hazenius Rex præesset, is fratrem maiorem natu, Maimonem, cui iure primogenituræ regnum debebatur, idque post mortem patris affectare videbatur, in carcerem cōiecit, Roscetem fratrem regno expulit, qui cum frustra conaretur redire, Algeriam ad Barbarossam confugit, ut ipsius ope ac viribus, ad paternum regnū admitteretur: sed ab eo Constantinopolim, ad Solymannum Thraciæ Regem deuectus, cathenis, compedibusque vinctus, in Asia relinquitur. Barbarossa interim, homo callidus, & longo rerum usu cultus, Roscetis restituendi prætextu, Tunetem inuadit, Muleassem regno eiicit, qui fuga salutem quærens, apud Docarum Regulum latuit, & tandem Caroli V. Augusti, qui eo tempore in Hispania erat, opem implorat. Cuius quidem petitiones non esse auersindas putauit Imperator prudentissimus, remque ipsam arbitrabatur exposcere, ut feri ac barbari tyranni Christianorum hostis immanissimi frangeretur potentia. Fama siquidem erat, Barbarossam validissima barbarorum collecta classe, non modò, ut superiore anno fecisset, Italica littora prædaturum, sed etiam proxima estate traiecturum in Siciliam, cum ingenti Turcarum, Afrorumque multitudine, ut Neapolitano potiretur imperio. Quod ne fieret, quàm celerrimè præcauendum esse putauit inuictissimus Cæsar. Itaque triremes naualibus educi, Hispanorum, & Germanorum cohortes conuocari, & omnes Barcinone, quod oppidum est citerioris Hispaniæ nobile, conuenire iubet, quibus alij complures Italiæ Principes triremes suas, milite, commatu, & machinis bellicis instructissimas, adiungunt. Composita itaque fortissima nauium classe, habitoque delectu, Carolus Imperator Barcinone, An. Christi, M. D. XXXVII. mensis Iulij, XXV. die, qui D. Iacobo, tutelari Hispanorum Diuo sacer erat, nauem conscendit, & per mediterraneum mare, ad Guletam, arcem munitissimam, classe peruenit, quam adhibitis machinis, summa militum alacritate ac studio, pulso, fugatoque Barbarossa, expugnat, captoque per deditiōem Tunete, vniuerso regno potitur. Mustafa, miles strenuus, quem Barbarossa discedens vrbs defensionis præfecerat, Imperatoris se potestati fideique permittit: Muleassem Hazenium, in regnum restituit, Guletam tantum arcem cum maximam, tum munitissimam, præsidio imposito, sibi retinuit. Binos ad venationē falcones, & binos Numidiæ pernice equos, & Guletano, præsidio Hispanico stipendij persolutionem, tributum nomine, quotannis Muleassi imposuit. In ea expeditione Carolus Cæsar 2000. Christianorū millia in vinculis captiuos libertati restituit, pridie D. Ioannis Baptistæ natali. In Neapolim rediens, maxima temperantia ab eo regno abstinuit, quod opulentissimum in Africa est, & ad res in ea Prouincia gerendas, opportunissimum. Cæterum Muleasses, tanti beneficii immemor, ad Turcarum tyrannum deficiens, vniuersum regnum proditiōe Solymanno restituit, quod ab eo tempore, vsque ad annum Christi M. D. LXXIII. proprijs regibus administratum fuit. Quoad D. Ioannes Austriacus ex Sociali, cum Pontifice & Veneris bello, & nauali cum Turcis conflictu in Epiro ad Echinadas victor rediens, Tunetem expugnat, profligatis ac caesis barbaris, vniuerso regno potitur. Castro nouo, duce & auspice Gabriele Serbillionio Mediolanensi, ordinis S. Ioannis in Vngaria Priore, ad arcis Antuerpianæ imitationem ac formam, Tunetem munit, cui eundem fundatorem, Guletæ verè fortissimum virum Petrum Carreram Hispanum, nomine Philippi Regis, præesse iussit. Id ægrè ferens Turcarum Tyrannus, Hispanici Regni incrementum formidans, incredibili Turcarum & Maurorum exercitu, & classe instructissima, in Guletam & nouam arcem expeditionem parat. D. Ioannes Austriacus, classis Hispanicæ, cui præerat, imbecillitate perspecta, classem Turcicam, quam Occhiales ducebat, magna diligentia mare obseruans, ne aliquid obsidione cinctis, subsidij adferri posset, adgredi, neque cum ipsa decertare potuit. Triginta siquidem tantum triremes habebat, quarum V. & XX. in Hispania rebus necessarijs & milite erant instructæ, reliquas, ut Italiæ Dynastæ pararet, petijt. eosque monet, ne hoc tempore Reip. Christianæ desint, certoque se confidere ait, si ipsi huic classi succurrat, tantum ei virium adfuturum, quantum ad Occhialis dissipandum potentiam sit satis: præterea perpenderet, quantum Hispaniarum Regis, & Christianæ Reip. interesset, arces, Guletam ac nouam, totumque regnum defendere. Itaque ad triremium instructionem, cunctis hæresum & scelerum causa vinctis, ex carceribus dimissis, & nauibus impositis, delictorum impunitas, bonorum, famæque restitutio est promissa, si vel vnica earum, Guletam attigisset. Genuenses, Florentini, Neapolitani proceres, ut Regiam classem suis augerent triremibus, & in eam expeditionem sumptus conuerterent, vix sine graui ipsorum exitio fieri posse, responderunt, ne, si quid aduersi accideret, classe ipsi ac milite destituti, præde Barbaro forent. Itaque Turcarum tyrannus, dum auxiliares copias terra marique excludit, LX. machinis bellicis duplici ordine collocatis, arcium muros, sine intermissione verberat, propugnacula & mœnia deiicit. Mensq; Quintili & Sextili, M. D. LXXIX. terra mariq; Sinano Bassa exercitus Imperatore, & Occhiale classis duce, vtramque arcem expugnat, Christianos omnes. XIII. tantum exceptis, qui vincti Constantinopolim sunt missi, trucidauit: ciuitatis Tunetis, & nouæ arcis muris, solo æquatis, fortissimam arcem, portus multarum nauium capax forma construxit, ibique perpetuam belli sedem, arcem regni, caputque constituit, ad Hispaniam, Italiam, cæterasque Insulas infestandas.